

трѣбало да произлѣзе гордый тѣ властитель на свѣта,
Римъ.

360 години вече управляли Албалонга царѣе. Слѣдъ смъртъ та на царя Прокаса, останѣли двама неговы сынове, *Нумишоръ* и *Амулій*. По старый тѣ, Нумиторъ, былъ добродушенъ и кроткъ; а по младый тѣ, Амулій — властолюбивъ и суровъ. Амулій свалилъ брата си отъ престола и отъ опасность, да не бы нумиторовъ тѣ сынъ, съ време да предъеви свои тѣ права на бащины тѣ си владѣнія и да ги не отнеме отъ грабителя — стрыка си, — той повелѣлъ да умъртвѣтъ тогози сына, а нумиторова та дъщеря, Рея Силвія — да посветѣтъ за *вешалка*. Посвестены тѣ за весталки дѣвицы были жрицы на богиня та Веста и не могли никога, доро подъ страхъ на смъртно наказаніе, да са оженитъ, Настаненъ съ такъвзи начинъ, Амулій считалъ себеси напълно безопасенъ отъ страна та на нумиторово то потомство. Но веднѣжъ, млада та весталка отишла за вода въ свещенна та горица на бога на войка та, Марса. Тутакси слънчова та свѣтлина потъмнѣла; единъ вълкъ искочилъ, сплашилъ и пропѣдилъ Рея Силвія въ една пещера, дѣто богъ Марсъ престѣпно ѣ прегѣрѣлъ. Рея Силвія родила двѣ близнета: *Ромула* и *Рема*. Стрыка ѣ Амулій стрѣсенѣлъ са и повелѣлъ да затворѣтъ майка та въ тъмница, а дѣца та да ги хвърлѣтъ въ Тибръ. Цареки тѣ слуги положили близнета та въ кошница и ѣ пуснѣли по тибровы тѣ воды, които, за добра честь, преливали тогази брѣгове тѣ — и теченъе то не занесло кошница та: тя са закачила на клонъе то на една дива смоковница, а когато вода та спаднѣла, тя си останѣла на суша та. Богъ Марсъ са смилилъ надъ свои тѣ сынове и за да ги спасе, проводилъ имъ на помощъ посветены тѣ нему животны. Една вълчица дошла да пие вода на рѣка та и, като чула дѣтскія плачь, отнесла дѣчица та въ легло то си, облизала ги, турила ги на мека постелка и наченѣла да ги кърми съ млеко то си. Подиръ